

EVA BRUNNER - PAISATGES AMB FIGURA

Eva Brunner anomena „Paisatges“ aquestes fotografies que podeu contemplar. Però aquest nom innocent, amaga una autèntica càrrega d'intencions, emocions i suggestions. Es tracta, en efecte, d'uns paisatges urbans que, més enllà de qualsevol esteticisme o recreació trivial, o, ben al contrari, seleccionant - aparentment - allò trivial, comporten una forta càrrega humana. L'home i la dona hi apareixen sempre, tant físicament com amb la seva presència fugaç o determinant - posseint el paisatge, podríem dir - o millor, „habitant-lo“ - o a través de les seves accions i objectes de mobiliari urbà gastats, usats, transformats. Eva practica una intensa i emotiva „poètica des desgast“, que és allò que defineix una vida urbana intensa i viscuda, no „de disseny“. - Aquesta poètica, paradoxalment, empra un llenguatge fred i objectu, com de dissecció, i això fa la seva proposta d'una rara i corprenedora intensitat. El desgast, l'ús, el factor temps, ens mostres aquesta ciutat on hi camina gent appresada i incomunicada, gent que es deté un moment a contemplar, a descansar, a dormir, a recollir alguna cosa, a celebrar una festa; amb senyals urbans trencats, deixalles, calçades fetes malbé, cotxes, gossos, ocells, graffitis. La vida urbana - i humana - en el seu punt àlgid d'intensa i fugaç vivència, congelada a través de la mirada inquisitiva, objectiva, però tendra, intensa i emotiva d'Eva Brunner. Què més podem demanar a un obra d'art?

Jaume Fàbrega

(AICA - Associació Internacional de Crítics d'Art)